

Republika Hrvatska
Županijski sud u Varaždinu
Varaždin, Međimurska 26d

Poslovni broj: GŽ-184/2026-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Varaždinu u vijeću sastavljenom od sutkinje Sanje Bađun kao predsjednice vijeća, sutkinje Amalije Švegović kao izvjestiteljice i članice vijeća i suca Milka Samboleka kao člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatski operator prijenosnog sustava d.o.o., OIB: 13148821633, Kupska 4, Zagreb, zastupanog po punomoćniku Domagoju Rešetar, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Rešetar & partneri d. o. o. u Osijeku, protiv tuženice Antonije Kraljević, OIB: 53772485140 iz Iloka, Fruškogorska 9 zastupane po punomoćniku Mislavu Matijeviću, odvjetniku u Osijeku, tuženika Zorana Klešića, OIB: 52409469647 iz Virovitice, Ulica Matije Gupca 179 osobno i kao nasljednika tuženice sada pok. Marije Klešić, OIB: 48161747807 iz Virovitice, P. Berislavića 31 i tuženice Marijane Klešić, OIB: 33278945046 iz Virovitice, A. Mihanovića 44, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Virovitici poslovni broj P-581/2024-9 od 29. siječnja 2025., na sjednici vijeća 17. kolovoza 2026.

p r e s u d i o j e

I. Žalba tužitelja prihvaća se kao osnovana te se preinačuje presuda Općinskog suda u Virovitici poslovni broj P-581/2024-9 od 29. siječnja 2025. i sudi:

I.I. Proglašava se nedopuštenom ovrha na nekretnini kčbr. 401/3 zk.ul.br. 2109 k.o. Petrovac, u naravi dvorište, ulica Matije Gupca, površine 765 m² (bivša kčbr. 3379/14, zk.ul.br. 13662 k.o. Virovitica, u naravi oranica u M. Gupca ul. površine 216 čhv), ovrhovoditelja Antonije Kraljević, OIB: 53772485140, Ilok, Fruškogorska 9, protiv ovršenika Zorana Klešić, Virovitica, Ulica Matije Gupca 179, OIB: 52409469647, Marijane Klešić, Virovitica, A. Mihanovića 44, OIB: 33278945046 i Marije Klešić, Virovitica, P. Berislavića 31, OIB: 48161747807 koja je određena rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Virovitici broj: Ovr-253/2018 od 14. svibnja 2018. godine.

I.II. Odbija se zahtjev tužitelja za brisanje zabilježbe ovrhe na nekretnini kčbr. 401/3 zk.ul.br. 2109 k.o. Petrovac, u naravi dvorište, ulica Matije Gupca, površine 765 m² (bivša kčbr. 3379/14, zk.ul.br. 13662 k.o. Virovitica, u naravi oranica u M. Gupca ul. površine 216 čhv) u roku od 15 dana.

I.III. Nalaže se tuženici Antoniji Kraljević da naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 5.062,50 EUR-a u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženici Antoniji Kraljević naknaditi tužitelju trošak žalbenog postupka u iznosu od 1.562,50 EUR-a u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Prvostupanjski sud donio je presudu čija izreka glasi:

"I Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

" Proglašava se nedopuštenom ovrha na nekretnini k. č. br. 401/3 zk.ul.br. 2109 k. o. Petrovac u naravi dvorište, ulica Matije Gupca, površine 765 m² (bivša k. č. br. 3379/14, zk. ul. br. 13662 k. o. Virovitica, u naravi oranica u M. Gupca ul. površine 216 čhv), ovrhovoditelja Antonije Kraljević, OIB: 53772485140, Ilok, Fruškogorska 9, protiv ovršenika Zorana Klešića, Virovitica, Ulica Matije Gupca 179, OIB: 52409469647, Marijane Klešić, Virovitica, A. Mihanovića 44, OIB: 33278945046 i Marije Klešić, Virovitica, P. Berislavića 31, OIB: 48161747807, koja je određena Rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Virovitici broj Ovr-253/2018 od 14. svibnja 2018. godine. "

II. Određuje se brisanje zabilježbe ovrhe na nekretnini k.č.br. 401/3 zk.ul.br. 2109 k. o. Petrovac u naravi dvorište, ulica Matije Gupca, površine 765 m² (bivša k. č. br. 3379/14, zk. ul. br. 13662 k. o. Virovitica, u naravi oranica u M. Gupca ul. površine 216 čhv), u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tužitelju da nadoknadi 1. tuženoj Antoniji Kraljević parnični trošak u iznosu od 5.796,94 EUR, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od 15 dana."

2. Navedenu presudu pravodobnom i dopuštenom žalbom pobija tužitelj zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava, te osporava i odluku o trošku, predlažući drugostupanjskom sudu da ukine pobijanu presudu i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Žalbe tužitelja je osnovana.

5. Predmet postupka je zahtjev tužitelja za proglašenje nedopuštenom ovrhe na nekretnini upisanoj u 2109 k.o. Petrovac, kčbr. 401/3 u naravni dvorište, ulica Matije Gupca površine 765 m² (istovjetna ranijoj nekretnini upisanoj u zk.ul.br. 13662 k.o. Virovitica, kčbr. 3379/14 u naravi oranica u M. Gupca ul. površine 216 čhv) ovrhovoditeljice Antonije Kraljević protiv ovršenika Zorana Klešić, Marijane Klešić i Marije Klešić određenoj rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Virovitici poslovni broj Ovr-253/2018 od 14. svibnja 2018. i zahtjev za brisanje zabilježbe ovrhe na predmetnoj nekretnini, koji činjenično temelji na tvrdnji da je predmetna nekretnina njegovo vlasništvo stečeno dosjelošću, što je utvrđeno presudom Općinskog suda u Virovitici poslovni broj P-487/2016-28 od 22. rujna 2017., potvrđenoj presudom Županijskog suda u Puli-Pola poslovni broj GŽ-1214/2017-3 od 14. rujna 2019., te da se radi o

elektroenergetskom objektu "Trafostanica 110/35/10 Kv Virovitica" koji je sukladno čl. 5. Zakona o tržištu električne energije ("Narodne novine" broj 22/2013, 95/2015, 102/2015, 68/2018 i 52/2019, dalje: ZTEE) i čl. 4. Zakona o energiji ("Narodne novine" 120/2012, 14/2014, 95/2015, 102/2015 i 68/2018, dalje: ZE) objekt od interesa za Republiku Hrvatsku radi čega se na istome ne može provoditi ovrha.

6. Prvostupanjski sud, polazeći od dokaznim postupkom utvrđenih činjenica:

- da iz zemljišnoknjižnog izvotka proizlazi da je tužitelj u cijelosti upisan kao vlasnik kčbr. 3379/14 oranica u M. Gupca ul. sa 216 čhv, zk.ul.br. 13662 k.o. Virovitica, koja je u postupku obnove zemljišne knjige prenesena u novi zk.ul.br. 2109, kčbr. 401/3 k.o. Petrovac, dok je uslijed toga zk.ul.br. 13662 k.o. Virovitica utrnut,

- da iz čl. 2. ugovora o ustupu tražbine od 22. studenoga 2019., sklopljenom između cedenta B2 Kapital d.o.o. i cesionara Antonije Kraljević (dalje: ugovor o ustupu), proizlazi da B2 Kapital d.o.o. ima upisano založno pravo na nekretnini u zk.ul.br. 1873 k.o. Virovitica-centar, dok je člankom 4. st. 3. istoga određeno da cesionar Antonija Kraljević postaje nositelj založnih prava opisanim u članku 2. st. 3. ugovora o ustupu,

zaključuje da je na Antoniju Kraljević prenesena tražbina prethodnog vjerovnika osigurana založnim pravom na predmetnoj nekretnini, te da je Antonija Kraljević samim sklapanjem ugovora o ustupu stekla založno pravo, kako to proizlazi iz priloženog zemljišnoknjižnog izvotka i rješenja Z-10469/2024. Polazeći od utvrđenja da je založno pravo na predmetnoj nekretnini osnovano 2002. (u korist izvornog vjerovnika Zagrebačke banke d.d. – Z-3369/2002), te da ga je sukladno čl. 309. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" broj: 91/1996, 68/1998, 137/1999, 22/2000, 73/2000, 114/2001, 79/2006, 141/2006, 146/2008, 38/2009, 153/2009, 143/2012, 152/2014, 81/2015 i 94/2017– dalje: ZV) dopušteno otuđiti i da u skladu s odredbom čl. 336. st. 3. ZV-a založni vjerovnik ima pravo zahtijevati od svagdašnjeg vlasnika založene stvari trpjeti namirenje zalogom osigurane tražbine, zaključuje da promjena prava vlasništva nekretnine na temelju presude istog suda poslovni broj P-487/2016-28 od 22. rujna 2017. potvrđene presudom Županijskog u Puli-Pola poslovni broj: GŽ-1214/2017-3 od 14. rujna 2019., na temelju koje se tužitelj uknjižio kao vlasnik sporne nekretnine, nije od utjecaja na založno pravo upisano u korist tuženice Antonije Kraljević, jer je založno pravo upisano prije nego je tužitelj stekao pravo vlasništva na nekretnini, a vlasništvo nekretnine stečene na temelju zakona ne može se suprotstaviti pravu onoga koji je postupajući s povjerenjem u zemljišne knjige u dobroj vjeri upisao svoje pravo na nekretnini dok još pravo koje je bilo stečeno na temelju zakona nije bilo upisano. Prvostupanjski sud, polazeći od utvrđenja da se u predmetu poslovni broj Ovr -221/2019 vodi ovrha na nekretninama, a ne pokretninama koje su vlasništvo tužitelja i da se te pokretne (elektro-energetski objekti) mogu demontirati i premjestiti, zaključuje da se u konkretnom slučaju ne može primijeniti čl. 4. Zakona o energiji niti čl. 76. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 112/2012, 25/2013, 93/2014, 55/2016, 73/2017, 131/2020, 114/2022, 6/2024, dalje: OZ), slijedom čega je u cijelosti odbio tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

7. Tužitelj u žalbi prvenstveno ističe bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/1991, 91/1992, 112/1999, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 84/2008, 96/2008, 123/2008, 57/2011, 148/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023 i 146/2025– dalje: ZPP) navodeći da je prvostupanjski sud zaključio glavnu

raspravu 29. siječnja 2025., da je tuženica Marija Klešić preminula 24. ožujka 2025., pa kako je prvostupanjski sud pisani otpravak prvostupanjske presude izradio 16. svibnja 2025., a postupak zbog smrti Marije Klešić prekinuo rješenjem od 29. svibnja 2025. a ne s trenutkom smrti tuženice Marije Klešić, to je počinio navedenu bitnu povredu jer je u postupku sudjelovala osoba koja nije mogla biti stranka u postupku. Žalbeni razlog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, a posljedično tome i pogrešne primjene materijalnog prava, tužitelj obrazlaže tvrdnjom da je prvostupanjski sud pogrešno zaključio da su elektro-energetski objekti pokretnine koje se nalaze na predmetnoj nekretnini, jer se radi isključivo o nekretninama koje su neodvojivo povezane sa zemljom i na predmetnoj nekretnini su izgrađena transformatorska postrojenja, a kako to proizlazi i iz nalaza i mišljenja vještaka geodetske struke Roberta Kiša od 15. svibnja 2017., u koji nalaz je prvostupanjski sud u dokaznom postupku izvršio uvid, ali ga nije cijenio prilikom donošenja pobijane presude. Ukazuje da sam čl. 3. ZE-i definira "energetski objekt" kao građevinu i dio građevine koji služi proizvodnji, prijenosu/transportu, skladištenju ili distribuciji energije, te je za svaki dio elektroenergetskog postrojenja potrebno ishoditi građevinsku i uporabnu dozvolu, a za uklanjanje transformatorske stanice ili nekog dijela potreban je projekt o uklanjanju, pa je potpuno pogrešan zaključak prvostupanjskog suda da se dio elektroenergetskog postrojenja može smatrati pokretninom. Tužitelj ističe da obavlja djelatnost prijenosa električne energije te je cjelokupna građevina - transformatorska stanica TS 110/35 kV Virovitica, a dio koje se nalazi na spornoj čestici, nužna za obavljanje djelatnosti prijenosa električne energije i sa okolnim 110 kV dalekovodima čini dio elektroenergetskog sustava Republike Hrvatske te je od interesa za Republiku Hrvatsku sukladno Zakonu o energiji, radi čega zaključak prvostupanjskog suda da elektro-energetska postrojenja predstavljaju pokretnine nije u skladu sa stvarnim stanjem, provedenim dokazima i pozitivnim pravnim propisima.

8. Razmatranjem spisa utvrđeno je da je prvostupanjski sud zaključio glavnu raspravu 29. siječnja 2025. te procesnim rješenjem odredio da će odluka uslijediti pisanim putem, nakon čega je dana 16. svibnja 2025. izradio pisani otpravak pobijane presude i otpremio ga strankama. Nadalje je utvrđeno da je tuženica Marija Klešić umrla 24. ožujka 2025., dakle nakon zaključenja glavne rasprave, a prije izrade pisanog otpravka pobijane presude, te je prvostupanjski sud deklaratornim rješenjem poslovni broj P-581/2024-13 od 29. svibnja 2024. utvrdio prekid postupka zbog smrti tuženice Marije Klešić, a koji prekid je nastupio po sili zakona s danom smrti tuženice (čl. 212. toč. 1. ZPP-a), te je nakon toga na temelju čl. 215. st. 1. ZPP-a rješenjem poslovni broj P-581/2024-25 od 16. rujna 2025. nastavio prekinuti parnični postupak prema tuženiku Zoranu Klešiću kao nasljedniku tuženice pok. Marije Klešić, koji je podneskom od 10. rujna 2025. obavijestio sud da preuzima postupak iza pok. Marije Klešić. Kako je tuženica Marija Klešić u trenutku zaključenja glavne rasprave bila živa, ali je u fazi dostave prvostupanjske presude umrla, prvostupanjski sud je deklaratornim rješenjem pravilno utvrdio prekid postupka zbog smrti tuženice Marije Klešić koji je po sili zakona nastupio s danom njezine smrti, te pravilno nastavio prekinuti parnični postupak prema tuženiku Zoranu Klešiću kao njezinom nasljedniku, pa nije počinjena bitna povreda iz čl. 354. st. 2. toč. 8. ZPP-a, koju obrazlaže tužitelj u žalbi.

9. Ispitujući pobijanu presudu u odnosu na istaknute žalbene razloge utvrđeno je da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a, na koju sadržajno upućuje žalba tužitelja jer je njegov zaključak da

elektro-energetska postrojenja predstavljaju pokretnine proturječan stanju spisa i provedenim dokazima, a koje nije ocijenio prilikom donošenja pobijane presude. Međutim, kako je odlučne činjenice moguće utvrditi na temelju isprava i dokumentacije koji se nalaze u spisu, to je o žalbi tužitelja ovaj sud odlučio primjenom odredbe čl. 373.a st. 1. toč. 2. u vezi st. 3. ZPP-a.

10. U žalbenoj fazi postupka i nadalje je sporno jesu li transformatorska postrojenja izgrađena na predmetnoj spornoj čestici pokretnine te je sporno ima li tužitelj u pogledu predmeta ovrhe takvo pravo koje sprječava ovrhu.

11. Prema odredbi čl. 3. toč. 4. ZE-a energetska objekta je građevina ili dio građevine koji služi proizvodnji, prijenosu/transportu, skladištenju ili distribuciji energije. Odredbom čl. 2. st. Zakona o gradnji ("Narodne novine" broj 77/1992, 82/1992, 26/1993, 29/1994, 33/1995, 91/1996, 52/1999, koji je bio na snazi u vrijeme kada je tužitelj dosjelošću stekao pravo vlasništva predmetne nekretnine) propisano je da se građevinom, u smislu tog Zakona, smatra građevinski objekt na određenoj lokaciji koji se sastoji od građevinskog dijela i ugrađene opreme koji zajedno čine tehničko-tehnološku cjelinu. Definiciju građevinskog objekta sadrži i čl. 2. st. 4. Zakona o gradnji, "Narodne novine" broj 52/1999, 57/1999, 75/1999, 117/2001, 47/2003, 175/2003, 76/2007, koji je bio na snazi u vrijeme kada je Zagrebačka banka d.d. kao prednica tuženice Antonije Kraljević upisala založno pravo na predmetnoj nekretnini (*Građevina jest stvar nastala gradnjom, povezana s tlom koja se sastoji od građevnog dijela ili od građevnog dijela i ugrađene opreme koji zajedno čine tehničko-tehnološku cjelinu kao i samostalna postrojenja povezana s tlom koja se sastoje od ugrađene opreme i čine tehničko-tehnološku cjelinu.*), kao i čl. 4. st. 1. toč. 11. Zakona o gradnji, "Narodne novine" broj 153/2013, 20/2017, 39/2019, 125/2019, 145/2024, 155/2025, koji je bio na snazi u vrijeme kada je tuženica Antonija Kraljević upisana kao založni vjerovnik na predmetnoj nekretnini (*Građevina je građenjem nastao i s tlom povezan sklop, izveden od svrhovito povezanih građevnih proizvoda sa ili bez instalacija, sklop s ugrađenim postrojenjem, samostalno postrojenje povezano s tlom ili sklop nastao građenjem*).

12. Kako iz nalaza i mišljenja vještaka geodetske struke Roberta Kiša (list 19 prvostupanjskog spisa) ovaj sud utvrđuje da je predmetna sporna čestica kčbr. 401/3 (ranije kčbr. 3379/14) građevinska parcela na kojoj su izgrađena transformatorska postrojenja te je dio gospodarskog dvorišta trafostanice 110/35/10 Kv Virovitica, koje je ograđeno žičanom ogradom, to se prema stavu ovog suda transformatorska postrojenja smatraju dijelom elektroenergetskih objekata koji su građevine ili njihovi sastavni dijelovi odnosno sastavnim dijelovima nekretnina na kojoj su izgrađeni te se pravno kvalificiraju kao nekretnine, a ne pokretnine kako je to pogrešno zaključio prvostupanjski sud (tako i Visoki upravni sud u odluci Usž-731/2022). Prema shvaćanju ovog suda elektroenergetski objekt Trafostanica 110/35/10 Kv Virovitica smatra se energetska objektom u smislu čl. 3. toč. 4. ZE-a koji služi proizvodnji, prijenosu, transportu i distribuciji energije i u smislu čl. 4. st. 2. ZE-e izgradnja, održavanje i korištenje takvih energetskih objekata od interesa su za Republiku Hrvatsku, a što dodatno potvrđuje i čl. 5. st. 2. ZTEE-a kojim je propisano da osiguravanje dostatne proizvodnje i isporuke električne energije potrebne za život i rad građana te poslovanje i razvoj gospodarskih i društvenih subjekata i njihova opskrba električnom energijom na siguran, pouzdan i kvalitetan način, po realnim cijenama, kao i energetska razvoj, od interesa je za Republiku Hrvatsku, a koja se elektroenergetska djelatnost obavlja kao javna usluga (stavak 3. istog članka). Stoga, Trafostanica 110/35/10 Kv Virovitica,

a čiji je sastavni dio i sporna nekretnina označena kao kčbr. 401/3 k.o. Petrovac, koja sa ostalim česticama čini jednu cjelinu – gospodarsko dvorište navedene trafostanice ograđeno žičanom ogradom, kao energetska objekt od interesa za Republiku Hrvatsku uživa zakonsku zaštitu od ovrhe, jer otuđenje i/ili uklanjanje (demontriranje) ijednog njezinog dijela onemogućuje obavljanje javne usluge opskrbe električnom energijom. Navedeno shvaćanje je u skladu sa odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske broj Us-I-1311/2024.

13. Odredbom čl. 318. ZV-a propisano je da se na zaštitu povjerenja u zemljišne knjige glede založnih prava na nekretninama (hipoteka), na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 122. do 125. ovoga Zakona, ako nisu suprotne pravnoj naravi tih prava. Prema odredbi čl. 122. ZV smatra se da zemljišna knjiga istinito i potpuno odražava činjenično i pravno stanje nekretnine, pa tko je u dobroj vjeri postupao s povjerenjem u zemljišne knjige, ne znajući da ono što je u njih upisano nije potpuno ili da je različito od izvanknjižnog stanja uživa glede tog stjecanja zaštitu prema odredbama zakona s time da se vlasništvo nekretnine stečene na temelju zakona ne može suprotstaviti pravu onoga koji je, postupajući s povjerenjem u zemljišne knjige, u dobroj vjeri upisao svoje pravo na nekretnini dok još pravo koje je stečeno na temelju zakona nije bilo upisano (čl. 130. st. 2. ZV).

14. Primjenjujući pravno shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženo u odluci broj Rev-604/2021-3 od 29. kolovoza 2023., kao i stavove Ustavnog suda Republike Hrvatske (U-III-2536/2014 od 5. srpnja 2017., U-III-339/2014 od 10. srpnja 2018.), ovaj sud smatra da se na spornoj predmetnoj nekretnini založno pravo moglo steći po trećoj osobi (prvotnom založnom vjerovniku Zagrebačkoj banci d.d.) primjenom načela povjerenja u zemljišne knjige na nekretnini koja nije bila vlasništvo osobe s kojom je sklopljen pravni posao o osnivanju založnog prava (ovdje tuženicama Zoranu i Marijani Klešić) iako su oni bili upisani kao vlasnici u zemljišnim knjigama, ukoliko je Zagrebačka banka d.d. bila poštena stjecatelj i svoje je založno pravo upisala u dobroj vjeri.

15. Međutim, kako iz rezultata provedenog dokaznog postupka proizlazi da je tužitelj pravo vlasništva sporne nekretnine označene kao kčbr. 401/3 (ranije kčbr. 3379/14) stekao dosjelošću najkasnije 1994. (jer je u istinitom, zakonitom i poštenom posjedu iste bio od 1974., kako to proizlazi iz obrazloženja pravomoćne presude Općinskog suda u Virovitici poslovni broj P-487/2016-28 od 22. rujna 2017., potvrđene presudom Županijskog suda u Puli-Pola poslovni broj GŽ-1214/2017-3 od 24. rujna 2019., na temelju koje je i upisano pravo vlasništva tužitelja u zemljišne knjige), da je na predmetnoj nekretnini trafostanica izgrađena 1974. godine, a što nije moglo ostati nepoznato prvotnom založnom vjerovniku Zagrebačkoj banci d.d. koja je založno pravo na predmetnoj nekretnini stekla 2002., ali niti tuženici Antoniji Kraljević kao ovrhovoditeljici na koju je to založno pravo preneseno ugovorom o cesiji od 22. studenoga 2019., za zaključiti je da su Zagrebačka banka d.d., a posljedično tome i tuženica Antonija Kraljević, bili nesavjesni stjecatelji založnog prava na spornoj nekretnini koju su u zalog dali tuženici Zoran i Marijana Klešić, te da Zagrebačka banka d.d. kao prvotni založni vjerovnik pravo zalog na predmetnoj nekretnini nije upisala u dobroj vjeri.

16. Kako je tužitelj pravo vlasništva stekao temeljem zakona 1994., a da Zagrebačka banka d.d. i potom Antonija Kraljević založno pravo nisu upisali kao savjesni stjecatelji,

to ih ne štiti načelo zaštite povjerenja u potpunost/istinitost zemljišnih knjiga (čl. 318. u vezi čl. 122. ZV-a), pa tužitelj ima pravo koje sprječava ovrhu u konkretnom slučaju.

17. Slijedom navedenog, valjalo je prihvatiti žalbu tužitelja te primjenom odredbe čl. 373.a st.1. toč. 2. ZPP-a preinačiti prvostupanjsku presudu pod točkom I. izreke i prihvatiti zahtjev tužitelja kao osnovan te proglasiti nedopuštenom ovrhu na nekretnini upisanoj u zk.ul.br. 2109 k.o. Petrovac, kčbr. 401/3 (ranije kčbr. 3379/14 upisanoj u zk.ul.br. 13662 k.o. Virovitica).

18. Kako sud u parničnom postupku za proglašenje ovrhe nedopuštenom na nekretninama nije ovlašten odlučivati o brisanju zabilježbe ovrhe na tim nekretninama, jer se brisanje zabilježbe ovrhe kao jedne od provedbenih ovrših radnji provodi na temelju pravomoćnog rješenja ovršnog suda o obustavi ovrhe, to je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo, a na koju primjenu materijalnog prava ovaj sud u žalbenom postupku na temelju čl. 365. st. 2. ZPP-a pazi po službenoj dužnosti, radi čega je primjenom odredbe čl. 373. toč. 3. ZPP-a ovaj sud prihvatio žalbu tužitelja te preinačio točku II. izreke prvostupanjske presude na način da je u tom dijelu odbio zahtjev tužitelja kao neosnovan.

19. Kako je ovaj sud preinačio prvostupanjsku presudu, valjalo je primjenom odredbe čl. 166. st. 2. ZPP-a odlučiti i o troškovima cjelokupnog postupka. O troškovima postupka odlučeno je primjenom odredbe čl. 154. st. 5. ZPP-a, dok je visina troškova u skladu s naznačenom vrijednosti predmeta spora od 43.746,27 EUR (330.000,00 kn) određena prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/2023 i 107/2025, dalje: Tarifa), u skladu s kojom je postavljen zahtjev za naknadu troškova postupka i koja je važila u vrijeme zaključenja glavne rasprave.

20. Tužitelju je kao opravdan i nužan trošak priznat trošak sastava tužbe u iznosu od 1.000,00 EUR-a (Tbr. 8. toč. 1. Tarife), trošak podneska od 21. siječnja 2022. u iznosu od 50,00 EUR-a (Tbr. 8. toč. 4. Tarife), te trošak zastupanja na ročištu 11. ožujka 2022., 26. travnja 2022. i 29. siječnja 2025. u iznosu od 1.000,00 EUR-a (Tbr. 9. toč. 1. Tarife) za svako ročište, kao i trošak PDV-a od 25% u iznosu od 1.012,50 EUR-a, a što ukupno iznosi 5.062,50 EUR-a. Tužitelju nije priznat trošak sastava odgovora na žalbu od 6. srpnja 2022. i od 13. rujna 2025. jer isti u smislu čl. 155. st. 1. ZPP-a nisu bili potrebni za odlučivanja u žalbenom postupku, te mu nije priznat niti trošak puta u iznosu od 390,00 EUR-a i izbivanja iz pisarnice u iznosu od 750,00 EUR-a jer trošak punomoćnika tužitelja, čije je sjedište izvan područja suda pred kojim se vodila parnica, može iznositi samo toliko koliko bi iznosio trošak odvjetnika čije je sjedište u mjestu parničnog suda, što je u skladu s pravnim shvaćanjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženom u nizu odluka (primjerice Rev-1292/2024-2 od 22. listopada 2025., Revr-340/14 od 29. rujna 2015., Rev-501/2023-2 od 30. kolovoza 2023., Rev-652/2023-2 od 12. lipnja 2024., Rev-145/2024-2 od 1. listopada 2024., Rev-1037/2023-2 od 6. studenoga 2024. i dr.). Tužitelju nije priznati trošak sudske pristojbe jer nije određeno zatražen (čl. 164. st. 1. ZPP-a).

21. Imajući u vidu da je tuženik Zoran Klešić na prvom pripremnom ročištu priznao tužbeni zahtjev, da tuženica Marijana Klešić nije osporavala tužbeni zahtjev odnosno u žalbi izjavljenoj protiv ranije prvostupanjske presude navela je da bi i sama priznala tužbeni zahtjev da je znala da mora posebno sudjelovati u parnici (smatrala je da je dovoljno da u parnici sudjeluje tuženik Zoran Klešić), te da se cijeli dokazni postupak

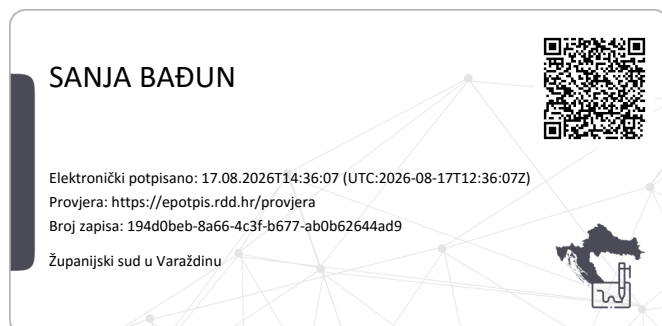
provodio iz razloga što je tuženica Antonija Kraljević osporavala tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti, to je ovaj sud primjenjujući odredbu čl.161. st. 4. ZPP-a, a kojom je propisano da za troškove uzrokovane posebnim parničnim radnjama pojedinih suparničara ostali suparničari ne odgovaraju, obvezao tuženicu Antoniju Kraljević da tužitelju naknadi trošak parničnog postupka u cijelosti u iznosu od 5.062,50 EUR-a, jer tužitelj u parnici nije uspio samo s neznatnim dijelom svog zahtjeva, a zbog kojeg nisu nastali posebni troškovi.

22. Tužitelju je priznat trošak sastava žalbe u iznosu od 1.250,00 EUR-a (Tbr. 10. toč. 1. Tarife) i trošak PDV-a od 25% u iznosu od 312,50 EUR-a, što ukupno iznosi 1.562,50 EUR-a, dok mu nije priznato trošak sudske pristojbe jer nije određeno zatražena (čl. 164. st. 1. ZPP-a). Kako tužitelj u žalbenom postupku nije uspio samo u neznatnom dijelu, zbog kojeg nisu nastali posebni troškovi, to je iz istih razloga navedenih pod točkom 19. obrazloženja ove odluke primjenom odredbe čl. 154. st. 5. u vezi čl. 161. st. 4. ZPP-a tuženici Antoniji Kraljević naloženo da tužitelju naknadi trošak žalbenog postupka u cijelosti u iznosu od 1.562,50 EUR-a.

U Varaždinu 17. kolovoza 2026.

Predsjednica vijeća

Sanja Bađun

Broj zapisa: **9-3088b-cf90a**

Kontrolni broj: **0a7e7-50d3e-44416**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.